

**A Kúria
mint felülvizsgálati bíróság
ítélete**

Az ügy száma: Pfv.I.21.844/2015/5. szám

A tanács tagjai: Dr. Csentericsné dr. Ágh Bíró Ágnes
a tanács elnöke
Dr. Cseh Attila előadó bíró
Dr. Kiss Gábor bíró

A felperesek: I. rendű
II. rendű

A felperesek képviselője: Dr. Török Zsolt ügyvéd

Az alperesek: I. rendű
II. rendű

Az alperesek képviselője: Dr. Fónyad Dezső ügyvéd

A per tárgya: Telekhatár megállapítása

A felülvizsgálati kérelmet benyújtó felek: I-II. rendű felperes

A másodfokú bíróság és a jogerős határozat száma: Miskolci
Törvényszék 1.Pf.20.976/2015/6.

Az elsőfokú bíróság és a határozat száma: Szerencsi Járásbíróság
2.P.20.018/2015/5.

Rendelkező rész

A Kúria a Miskolci Törvényszék 1.Pf.20.976/2015/6. számú jogerős ítéletét azzal a pontosítással tartja hatályában fenn, hogy a használati határ a másodfokú határozat rendelkező részében foglaltaktól részben eltérően, helyesen az 1001-11-12-13-**52**-1002 pontokat összekötő egyenesnek felel meg.

Kötelezi a felpereseket, hogy 15 napon belül egyetemlegesen fizessenek meg az alpereseknek mint együttes jogosultaknak 20.000 (Húszezer) forint felülvizsgálati eljárási költséget.

Az ítélet ellen felülvizsgálatnak nincs helye.

Indokolás

A felülvizsgálat alapjául szolgáló tényállás

- [1] A felperesek 1/2-1/2 arányú tulajdonában áll 1980 óta a perbeli 1 687 m² területtel nyilvántartott, „lakóház-udvar” megnevezésű a (továbbiakban: felperesi) ingatlan. Az alperesek 1/2-1/2 arányú tulajdonát képezi a perbeli 2 687 m² területtel nyilvántartott, „lakóház-udvar” megnevezésű, természetben a felperesi ingatlannal közvetlenül szomszédos, (a továbbiakban: alperesi) ingatlan, amelyet 2000-ben vásároltak az önkormányzattól, majd azon lakóépületet építettek, amelyre 2002-ben kaptak használatbavételi engedélyt.
- [2] A felek ingatlanai közötti ingatlan-nyilvántartási térképi határ a perben beszerzett, 2013. június 3-án kelt, 12. sorszám alatti, J. Gy. igazságügyi földmérő szakértő által készített szakvélemény 2. számú mellékletén (ún. pontszámos vázlat) 1001-1002 pontokat összekötő egyenesen húzódik.
- [3] A két ingatlant elválasztó kerítést a felperesek emelték 1986-ban. A kerítés az utcafronttól a felperesi lakóház sarkáig a fenti pontszámos vázlat 1001-11 jelű és 12-13 jelű pontjai között 23 cm széles tömör beton, majd a 13-52 pontok közötti szakaszon 23 cm széles tömör beton alapú, drótfonatos kialakítású, amely az ingatlan hátsó határánál lévő támfal aljához csatlakozik.
- [4] Az ingatlanok területi adatai 1:2000 arányú grafikus térképről kerültek kiszámításra.

A kereseti kérelem és az alperesek védekezése

- [5] Jelen per alperesei mint felperesek a járásbíróság előtt 7.P.20.431/2011. számon birtokháborítás megszüntetése iránti keresetet indítottak jelen per felperesei mint alperesek ellen, akik viszontkeresetükben a két ingatlan közötti telekhatár megállapítását kérték akként, hogy a tényleges telekhatár az ingatlan-nyilvántartási határtól (a nyilvántartási térképen ábrázolt határvonaltól, a továbbiakban: térképi határvonaltól) és a természetben húzódó kerítés vonalától eltérően az általuk meghatározott nyomvonalon húzódik.

A viszontkereset elkülönítése, és a birtokháborítási igény tekintetében a „per” felfüggesztése, valamint fordított perbeli pozíciók megállapítása után a felperesek a járásbíróság előtt P.20.442/2012. számon folytatódott eljárásban előterjesztett keresetpontosításukban (3. sorszám) előadták: A két ingatlan joghatályos adatait a közhiteles ingatlan-nyilvántartás - ezen belül a nyilvántartási térkép is - helyesen tartalmazza, a használati viszonyok azonban nem felelnek meg teljesen az ingatlanok joghatályos adatainak, mert az ingatlanokat elválasztó kerítés nem a hatályos telekhatáron húzódik. Hivatkoztak az általuk csatolt, a G. Bt. (H. T.) által készített, 2012. április 14-én kelt

mérési vázlatra. Állították, hogy a mérési vázlaton a nyilvántartási térképpel azonosan jelzett folytonos vonallal feltüntetett térképi határ és a kerítés szaggatottan feltüntetett vonala közötti területrész a tulajdonukat képezi, azt azonban az alperesek kizárólagosan és jogcím nélkül használják.

- [6] A felperesek az elsőfokú eljárásban beszerzett szakvéleményre adott észrevételükben (P.20.018/2015/4/F/5.) a keresetüket pontosítva annak a megállapítását kérték, hogy a tulajdonukban álló ingatlan területéből az alperesek egy, az ingatlan északi határvonala mentén 93 cm szélességet elérő területsávot, 16 m² területű földrészletet használnak 32,3 m hosszúságban.

A másodfokú eljárásban tovább pontosított nyilatkozatuk szerint a térképi határvonal természetbeni helyét a perben másodikként beszerzett, a L. Kft. (P. B.) által készített szakvélemény 2015. január 5-ei kitűzési vázlatán 11651 számú pontban végződő vonalban kérték megállapítani.

- [7] Az alperesek a kereset elutasítását kérték.

Az első- és másodfokú ítélet

- [8] Az elsőfokú bíróság a felperesek annak megállapítására irányuló keresetét, hogy ingatlanukból az ingatlan északi határvonala mentén 93 cm szélességet elérő területsávot, 16 m² területű földrészletet használnak 32,3 m hosszúságban, elutasította. Tényként megállapította, hogy a két ingatlant elválasztó kerítés a természetben az alperesek tulajdonszerzése idején és azt megelőzően is a jelenlegi helyén volt, amely kerítés szerint húzódik a perben kirendelt két szakértő szakvéleménye szerint a használati határ, hibahatáron belül. Jogi indokolásában rögzítette: a kereset tekintetében a Polgári Törvénykönyvről szóló 1959. évi IV. törvény (a továbbiakban: Ptk.) 191.§ (1) bekezdése és 192.§-a az alkalmazandó, figyelemmel a Legfelsőbb Bíróság PK 265. számú állásfoglalásában foglaltakra. Utalt arra, hogy az alperesek tulajdonszerzését megelőzően húsz évre vonatkozóan nem merült fel adat arra, hogy a változatlan helyen lévő határvonal helyét előzőleg a felperesek vitatták volna, ezért a békés birtokállapotnak megfelelő határvonalat tekintette olyannak, amely megegyezik az ingatlan-nyilvántartási térképen ábrázolt határvonallal.

- [9] A felperesek fellebbezése folytán eljáró másodfokú bíróság az elsőfokú ítéletet részben megváltoztatta; megállapította, hogy a peres felek ingatlanai közös ingatlan-nyilvántartási térképi határa a J. Gy. igazságügyi földmérő szakértő által készített, az elsőfokú iratok között 12. sorszám alatt elfekvő szakértői vélemény 2. számú mellékletét képező pontszámos vázlaton 1001-1002 pontokat összekötő egyenes természetbeni megfelelőjén húzódik, ami azonos az ugyanezen térképen 1001-11-12-13-55-1002 pontokat összekötő egyenesnek megfelelő használati határral. A meghaladó keresetet elutasító rendelkezést helybenhagyta.

- [10] A másodfokú bíróság ítéletének indokolásában a felpereseknek az elsőfokú eljárás során, valamint a másodfokú eljárásban tett nyilatkozatai alapján rögzítette az elbírálandó kereseti kérelmet: A per tárgya az ingatlan-nyilvántartási térképi telekhatár és annak természetbeni helyének megállapítása volt, amely előkérdése az alperesek által birtokháborítás megszüntetése iránt indított pernek.
- [11] A másodfokú bíróság a tényállást kiegészítette. Ennek keretében rögzítette, hogy a hibahatár 90 cm, ezt figyelembe véve a térképi határ természetbeni helyének tekinthető a használati határ, amelyet a jelenleg a közös telekhatáron elhelyezett kerítés vonala jelez, ekként az alperesek nem használnak a felperesi ingatlanból területet.
- [12] Jogi indokolásában a másodfokú bíróság kiemelte: A felperesek nem fogadták el a perben elsőként kirendelt J. Gy. szakértői szakvéleményét, a másodikként kirendelt szakértő az előzőleg eljáró szakértővel azonos megállapításokat tett, és ugyanarra a következtetésre jutott, a hibahatár bármely alkalmazandó rendelet esetében 0,90 m, a területszámítás hibahatárai, valamint a térkép-terep azonos pontokra vonatkozó eljárás szabályai is megegyeznek. A perben eljáró két szakértő egybehangzó véleménye alapján ítélte megállapíthatónak a térképi határ természetbeni helyét, amely azonos a használati határral. Az indítványozott tanúbizonyítás lefolytatását szükségtelennek ítélte, és utalt arra is, hogy az elsőfokú bíróság helyesen foglalt állást abban, hogy a Ptk., valamint a PK 265. számú állásfoglalás rendelkezéseit kell alkalmazni. A szakértők korszerű műszerekkel, lézeres technikát alkalmazva történt kitűzésére és az alapul fekvő térkép egészen más technikai színvonalára figyelemmel alkalmazhatónak találta a hibahatáron belüliséget. Emellett osztotta az elsőfokú bíróság álláspontját abban is, hogy a békés birtokállapotból kell kiindulni, ami legalábbis 1986-tól 2000-ig fennállt, a felperesek által elhelyezett kerítésnek megfelelően. A másodfokú bíróság rámutatott: A kerítés jelzi, hogy meddig használhatja a tulajdonos az ingatlanát, az a körülmény, hogy a felperesek az alperesek tulajdonszerzését követően távollétükben esetenként átmentek a kerítés túlsó oldalára, igényt nem alapozhat meg részükről.

A felülvizsgálati kérelem és ellenkérelem

- [13] A jogerős ítélettel szemben a felperesek terjesztettek elő felülvizsgálati kérelmet, amelyben annak hatályon kívül helyezését és elsődlegesen a kereseti kérelmüknek helyt adó határozat hozatalát, másodlagosan az elsőfokú bíróság új eljárásra és új határozat hozatalára utasítását kérték.
- [14] Részletesen kifejtett érvelésük szerint a pontosított keresetük tárgya: az ingatlan-nyilvántartási térképi határvonal természetbeni helyének megállapítása, ami előkérdése az ellenük érvényesített birtokháborítási igény elbírálásának. Utaltak arra, hogy a

másodfokú eljárás során a térképi határvonal természetbeni helyét a perben másodikként beszerzett, a L. Kft. (P. B.) által készített, 2015. január 6-án kelt szakvélemény mellékleteként csatolt, 2015. január 5-ei kitűzési vázlaton 11651 számú pontban végződő vonalban kérték megállapítani.

- [15] A felperesek álláspontja szerint ezt a hivatkozásukat a perben kirendelt J. Gy. szakvéleményében foglalt mérési eredmények, a L. Kft. (P. B.) szakvéleményében foglalt mérési eredmények és a 6. kérdésre adott válasz, valamint a perben általuk hivatkozott, a megyei kormányhivatal földhivatala 1107/2/2014. ügyszámon 2014. december 15-én hozott jogerős közigazgatási határozatában a perbeli ingatlanok térképi határvonalának északi pontjára vonatkozóan rögzített, hibahatáron túli eltérés támasztja alá.
- [16] A felperesek felülvizsgálati kérelmükben megsértett jogszabályként a Pp. 206.§ (1) bekezdését, 221.§ (1) bekezdését és 3.§ (2) bekezdését, továbbá a Földmérési és térképészeti tevékenységről szóló 2012. évi XLVI. törvény (a továbbiakban: Fttv.) 13.§ (4) és (5) bekezdéseit, az Inyvtv. 2.§ (3) bekezdését, a 25/2013. (IV.16.) VM rendelet(a továbbiakban: VM rendelet) 62.§-át, a 46/2010. (IV.27.) FVM rendelet (a továbbiakban: FVM rendelet) 18.§ (1) bekezdése d) pontját és az 1. számú Mellékletének B) pontját, továbbá a Ptk. 98-99.§-ait és 112.§ (1) bekezdését jelölték meg.
- [17] Az eljárási szabálysértés kapcsán hivatkoztak arra, hogy az eljárás bíróságok a beszerzett két szakvélemény megállapításaiból önkényesen szelektáltak: bizonyos adattartalmakat kiemeltek, ám egyes belső ellentmondásokról nem vettek tudomást, ezért a bizonyítékok összességében történő értékelésének és egybevetésének a Pp. 206.§ (1) bekezdésében foglalt követelménye sérült, amely érdemben téves ítéletet eredményezett. Hangsúlyozták: Mindkét bíróság helyesen indult ki abból, hogy a terepi és a jogi határvonal közötti megengedett eltérés $\pm 0,90$ m, azonban a szakvélemények belső adattartalma (a mérési eredmények) és a szakértők végkövetkeztetései - miszerint az eltérés megengedett mértéken belüli, ezért a térképi határvonal és annak természetbeni helye azonosnak tekintendő - egymásnak ellentmondanak. Álláspontjuk szerint a J. Gy.-féle szakvélemény adatai a megengedettnél nagyobb eltérést rögzítettek, azonban a mért adatok és a végkövetkeztetés közötti ellentmondás feloldására nem került sor. J. Gy. szakértő a meghallgatása során (26. sorszámu jegyzőkönyv) e vonatkozásban nem tudott elfogadható magyarázatot adni, és azt sem indokolta meg, hogy a szakvéleményének elkészítésekor miért a 2013. április 24-től hatályos 25/2013. (IV.16.) VM rendeletet (a továbbiakban: VM rendelet) vette alapul, a felperesek által alkalmazandónak tartott, korábbi a 46/2010. (IV.27.) FVM rendelethez (a továbbiakban: FVM rendelet) képest.
- [18] Utaltak arra is, hogy a megengedett hibahatárt mindkét rendelet azonosan határozza meg, ezért annak alkalmazásához kétség nem férhet.
- [19] A felperesek szerint a hibahatárral kapcsolatos fel nem oldott

ellentmondás mellett a jogerős határozat a Pp. 206.§ (1) bekezdésében foglaltakat azért is sérti, mert nem vette figyelembe a földhivatal másodfokú határozatát, amelyre nem szakvéleményként, hanem okirati bizonyítékként hivatkoztak, és az a két szakértő mérési eredményeit éppen a hibahatáron túli eltérés tekintetében támasztja alá. Utaltak arra is, hogy a közigazgatási határozat készítésekor a hatóság ügyintézője szakértelem birtokában járt el, közvetlen tapasztalatokat szerzett a helyszíni állapotokról, ezért az általuk indítványozott tanúkénti kihallgatásának mellőzése indokolatlan volt. Kúriai határozatra (Pfv.VII.21.481/2010/5.) utalva álláspontjuk az volt, hogy a bíróságoknak logikusan, ellentmondástól mentesen, az értékelés alá tartozó valamennyi bizonyíték egybevetésével kell magyarázattal szolgálniuk, hogy miért jutottak a határozatban rögzített megállapításra. Ezek hiányában sérül a Pp. 206.§ (1) bekezdése.

- [20] Sérelmezték, hogy az eljáró bíróságok határozataikban e tárgykört illetően nem adtak elfogadható, elégséges magyarázatot, ezáltal a Pp. 221.§ (1) bekezdése szerinti indokolási kötelezettségüknek sem tettek eleget.
- [21] A felperesek érvelése szerint a jogerős ítélet sérti továbbá az Fttv. 13.§ (4) és (5) bekezdéseiben, továbbá az Inyvtv. 2.§ (3) bekezdésében foglaltakat, amelyek szerint az ingatlan-nyilvántartási térképi adatbázis tartalma kötelező alapul kellene szolgáljon, és amelynek helyességét a perben senki sem támadta. Ehhez képest a jogerős ítéletben foglalt végkövetkeztetés az adatbázis terepre vetített adataival ellentétbe került, nincs összhangban a térképi határvonal természetbeni meghatározása során mért adatokkal.
- [22] Részletesen kifejtett álláspontjukban a felperesek rámutattak továbbá, hogy az elsőfokú ítéletben felhívott - és a jogerős ítéletben nem pontosított - Ptk. 191.§ (1) bekezdése és 192.§-a a jelen perben nem alkalmazható, mert azok a felfüggesztéssel érintett jogkérdéshez kapcsolódnak. Hivatkoztak továbbá az általuk korábban is felhívott PK 265. számú állásfoglalás I. pontjában foglaltakra.
- [23] Az alperesek felülvizsgálati ellenkérelmükben a jogerős ítélet hatályában való fenntartását kérték.

A Kúria döntése és jogi indokai

- [24] A felülvizsgálati kérelem nem alapos.
- [25] A Pp. 270.§ (2) bekezdése és 275.§ (3) és (4) bekezdéseinek együttes értelmezéséből következően az eredményes felülvizsgálat alapja lehet az anyagi jogi jogszabálysértés, vagy eljárási szabálysértés, utóbbi azonban csak akkor, ha annak az ügy érdemi elbírálására lényeges kihatása van.
- [26] A felperesek felülvizsgálati kérelmükben eljárási jogszabálysértésekre (döntően a Pp. 206.§ (1) bekezdésének és 221.§ (1) bekezdésének sérelmére), valamint az Fttv. az Inyvtv., a Ptk. és

a VM, illetve az FVM rendelet megsértésére hivatkoztak.

- [27] A felperesek által állított eljárási jogszabálysértések vizsgálatát megelőzően, előjáróban a Kúria rámutat: A határvonal helyzetében megengedett eltérést (ún. hibahatárt) a felperesi és az alperesi ingatlanok határvonalát illetően maguk a felperesek is 0,90 méternek tekintették, amely mértékű megengedett eltérés a VM rendelet 3. számú melléklet B) pontjában az 1:2000 méretarányú ún. régi vetületi rendszerű alaptérkép alapú adatbázis, illetve az FVM rendelet 1. számú melléklet B) pontjában ugyanezen méretarányú, ugyanilyen adatbázis esetén teljes mértékben megegyezik: $\pm 0,90$ méter. A Kúria kiemeli: a per főtárgya, azaz a perben eldöntendő jogkérdés szempontjából semmilyen jogi jelentősége nincs - és nem is lehetett - annak, hogy a perben kirendelt szakértő - különösen az e tekintetben felperesi kifogás alá eső J. Gy. - melyik rendelet alapján járt el. A Kúria megjegyzi azt is, a L. Kft. (P. B.) 59. sorszámú szakértői véleményének 9. oldalán a 10. pontban adott véleményében maga is jelezte, hogy „[a] határvonal helyzetére vonatkozó hibahatár mindkét rendeletnél egyaránt 0,90 m, és a területszámítás hibahatárai, valamint a térkép - terep azonos pontokra vonatkozó eljárás szabályai is megegyeznek”. Minderre tekintettel a VM rendelet, illetve az FVM rendelet alkalmazásának kérdésköre a felülvizsgálati eljárásban semmilyen relevanciával nem bírt.
- [28] A felperesek eljárásjogi szabályokat érintő felülvizsgálati hivatkozásainak lényege kétirányú volt: egyrészt hivatkoztak arra, hogy a J. Gy.-féle szakvéleményben rögzített mért adatoknál mutatkozó 93 cm-es eltérés és e szakértő, valamint az azzal egyező véleményt adó L. Kft. (P. B.) végkövetkeztetése fel nem oldott ellentmondást tartalmaz, másrészt hivatkoztak az általuk megjelölt másodfokú földhivatali határozat mint okirati bizonyíték értékelésének elmaradására.
- [29] A J. Gy. által készített szakvéleményben rögzített, mért (terepi) adatok és a végkövetkeztetés felperesek által hivatkozott ellentmondását illetően a Kúria az alábbiakat emeli ki: A periratok között 12. sorszámon fellelhető, J. Gy. által készített szakvélemény 2. számú melléklete (ún. pontszámos vázlat) az ingatlan-nyilvántartási térképen szereplő, grafikusan meghatározott birtokhatárpontok koordinátaiból számított hosszadatokat 1,5 mm-es kivastagított álló számmal, a terepen közvetlenül mért, illetve a mérési adatokból számított részletpontok között a távolsági adatokat, valamint a hosszadatokat 1,5 mm-es nagyságú dőlt számokkal, cm élesen tüntette fel (12. sorszámú szakvélemény 4. oldal felülről második bekezdés, és 2. számú melléklet szerinti ún. pontszámos vázlat). Ennek megfelelően és ebből következően a felperesi ingatlan tekintetében az északi határvonalon a térképi hosszadat 13,18 m, a mért hosszadat 12,25 m megjelöléssel került feltüntetésre. Az ezek közötti eltérésként hivatkozott 93 cm tekintetében sérelmezték a felperesek a szakértői vélemény végkövetkeztetéséhez képest az általuk állított ellentmondás

feltárásának és indokolásának elmaradását.

- [30] A Kúria ezzel összefüggésében hangsúlyozza: Ezek az adatok nem a per tárgyát képező határvonal helyzetében, hanem a földrészlet szélességében való eltérésre vonatkoznak, ami nem képezte a per tárgyát. Utal továbbá arra, hogy J. Gy. szakértő a 26. sorszámú jegyzőkönyvben rögzített személyes meghallgatása során is rámutatott e két adattípus eltérésére, valamint az ezekre vonatkozó megengedett eltérés (ún. hibahatár) különbözőségére.
- [31] Ugyanezen okból a perben nem bírt jogi jelentőséggel a felperesek által hivatkozott másodfokú földhivatali határozatban rögzített „hibahatáron túli eltérés” sem.
- [32] Mindebből következik, hogy e 93 cm-es eltérésre - mint a per tárgyához nem tartozó adatra - kapcsolódóan az eljárás bíróságoknak valójában semmilyen álláspontot nem kellett elfoglalniuk, az ezzel kapcsolatos észlelések jelentőséggel nem bírtak, így az sem az érdemi döntésben, sem annak jogi indokolásában nem játszott szerepet. Ebből az is következik, hogy a pontosított keresetet elbíráló másodfokú bíróság nem sértett - nem sérthetett - eljárási jogszabályt, amikor ezt az adatot külön nem tette értékelése, mérlegelése tárgyává, illetve amikor az ezen adattal kapcsolatos másodfokú földhivatali határozatra vonatkozó felperesi észlelést és az erre irányuló tanúbizonyítást nem foganatosította. Ezért a Kúria a felperesek felülvizsgálati kérelmében hivatkozott Pp. 206. (1) bekezdésének és 221.§ (1) bekezdésének sérelmét nem állapíthatta meg.
- [33] A per érdemi kérdését képező, a két ingatlan közötti térképi és használati határ eltérése a kifejtettekre figyelemmel aggálytalan, egybehangzó és ellentmondástól mentes szakvélemény alapján a 0,90 m-es hibahatáron belül van. A szakvéleményeket a másodfokú bíróság jogerős ítélete meghozatalakor helyesen, jogszabálysértés nélkül vette ítélezése alapjául, azok tartalmát helytállóan értékelte, és abból mindenben helyes jogi következtetést vont le. A már fentebb kifejtettekre figyelemmel indokoltan mellőzte a földhivatali okiratban foglaltak értékelését, és a földhivatal részéről eljáró előadó tanúkénti idézésére vonatkozó felperesi bizonyítási indítvány teljesítését is.
- [34] Helytálló volt továbbá a jogerős ítéletnek a Legfelsőbb Bíróság PK 265. számú állásfoglalásán alapuló, a békés birtokállapottal kapcsolatos álláspontja. A Kúria e vonatkozásban - egyetértve az eljárás bíróságokkal - rámutat: a felperesek által sem vitatott tény, hogy a perbeli ingatlanok közötti kerítést 1986-ban ők maguk helyezték el, ehhez képes a használati viszonyok az alperesek tulajdonszerzését (2000. év) követően kialakult jogvitáig nem voltak vitatottak. A PK 265. számú állásfoglalás III. pontja értelmében: „Ha a perben bizonyítják, hogy a jogvitát megelőzően kialakult békés birtokállapotnak megfelelő határvonal a természetben a szóban lévő »földmérési hibahatáron« belül van, ezt a határvonalat kell olyannak tekinteni, mint amely megegyezik a nyilvántartási térképen ábrázolt határvonallal.” A fentebb már

kifejtettek szerint a megengedett eltérésen (ún. hibahatáron) belüli eltérés bizonyítást nyert, a másodfokú bíróság által rögzített, 1986. és 2000. évek közötti békés birtokállapottól eltérő peradat nem merült fel, ezért a jogerős ítéletben foglalt, a per főtárgyát érintő érdemi rendelkezés is helytálló volt.

- [35] Mindezekre tekintettel a Kúria a jogerős ítéletet a Pp. 275.§ (3) bekezdése alapján hatályában fenntartotta.
- [36] Az egyértelmű és szükség esetén végrehajtható rendelkezés biztosítása érdekében a Kúria – miután észlelte, hogy a jogerős ítélet rendelkező része első mondatának utolsó tagmondata nyilvánvaló elírást tartalmaz – az „55” számmal feltüntetett térképi pontot „52” számra pontosította.

Záró rész

- [37] A pervesztes felpereseket a Kúria a Pp. 270.§ (1) bekezdése szerint alkalmazandó Pp. 78.§ (1) bekezdése alapján kötelezte az alperesek részére felülvizsgálati eljárási költség megfizetésére, amelynek összegét a 32/2003. (VIII.22.) IM rendelet 3.§ (5) bekezdése alapján állapította meg.
- [38] A felperesek a felülvizsgálati illetéket lerótták, azt pervesztességükre tekintettel nekik kell viselniük, ezért erről a Kúriának rendelkeznie nem kellett.
- [39] A Kúria a felülvizsgálati kérelmet a felperesek kérelmére a Pp. 274.§ (1) bekezdése alapján tárgyaláson bírálta el.
- [40] Az ítélet elleni felülvizsgálatot a Pp. 271.§ (1) bekezdés e) pontja zárja ki.

Budapest, 2016. szeptember 7.

. Csentericsné dr. Ágh Bíró Ágnes s.k. a tanács elnöke, Dr. Cseh Attila s.k. előadó bíró, Dr. Kiss Gábor s.k. bíró